

forvaltningsloven og straffeloven vil være tale om en berettiget eller uberettiget videregivelse.

Straffelovens § 152 har følgende ordlyd:

»§ 152. Den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel indtil 2 år, hvis forholdet er begået med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding eller der i øvrigt foreligger særlig skærpende omstændigheder.

Stk. 3. En oplysning er fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.«

I forvaltningslovens § 27, stk. 1, er der bl.a. fastsat følgende:

»§ 27. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. borgerlig straffelov § 152 og §§ 152 c–152 f, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til:

...

6) enkeltpersoners eller private selskabers eller foreningers interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige eller interne, herunder økonomiske forhold...«

Oplysninger om enkeltpersoners strafbare forhold er omfattet af bestemmelsen i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 6, og er dermed fortrolige.

Den omstændighed, at en oplysning er fortrolig, indebærer ikke i sig selv, at der foreligger en krænkelse af tavshedspligten, hvis oplysningen videregives til andre.

Der foreligger således bl.a. ikke en krænkelse af reglerne om tavshedspligt, hvis den person, i hvis interesse der er tavshedspligt, har givet fornuftigt samtykke til videregivelsen, jf. bl.a. betænkning nr. 998/1984 om tavshedspligt, side 107 ff.

Selv om der ikke foreligger samtykke, vil videregivelse af fortrolige oplysninger efter omstændighederne være berettiget.

I den konkrete vurdering af, hvorvidt fortrolige oplysninger vil kunne videregives til private, vil det bl.a. kunne indgå, om videregivelse sker i

forbindelse med, at den private udfører opgaver af offentlig eller halvoftentlig karakter, og om modtageren af oplysningerne selv er omfattet af reglerne om tavshedspligt, jf. bl.a. John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave (2001), side 564. Sådanne forhold kan således tale for, at videregivelsen vil være berettiget.

Det forhold, at den private ikke udfører opgaver af offentlig eller halvoftentlig karakter, eller at modtageren af oplysningerne ikke selv er omfattet af reglerne om tavshedspligt, udelukker imidlertid ikke, at videregivelse efter en konkret vurdering vil kunne være berettiget.

I den forbindelse bemærkes endvidere, at straffelovens § 152 e – hvortil der er henvist i forvaltningslovens § 27 – bl.a. indeholder en bestemmelse om, at tavshedspligten efter straffelovens § 152 ikke omfatter tilfælde, hvor den pågældende handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller eget eller andres tarv.

2. Persondataloven indeholder også regler om adgangen til at videregive oplysninger.

For offentlige myndigheder finder loven anvendelse ved behandling – herunder videregivelse – af oplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. lovens § 1, stk. 1.

Efter lovens § 8, stk. 1, må offentlige myndigheders behandling af oplysninger om en række rent private forhold – herunder enkeltpersoners strafbare forhold – kun ske, hvis det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver.

Lovens § 8, stk. 2 og 3, indeholder i den forbindelse regler om offentlige myndigheders videregivelse af sådanne oplysninger til bl.a. private. Persondatalovens § 8, stk. 2 og 3, har følgende ordlyd:

»...

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte oplysninger må ikke videregives. Videregivelse kan dog ske, hvis

1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til videregivelsen,

2) videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningerne angår,

3) videregivelse er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, eller